

[Justitsministeren.]

endog ved flere lejligheder, givet udtryk for, at det var forkert, hvad der skete over for hr. Alfred Jensen i sin tid. Det er muligt, at min stemmeføring ikke har været varmhjertet nok, men der er i hvert fald intet i vejen med hjertet over for ofre for ting, der er ulovlige. Så er det vist sagt, så det kan forstås.

Problematikken omkring det at undgå fabulering kunne jo nok have givet anledning til en længere snak, men jeg skal nøjes med at sige: man har ingen muligheder for at stoppe fabulering, uanset hvor mange eller få oplysninger man giver i en sag som denne. Jeg må altså lade mig nøje med i dag, at jeg har fået at vide, at jeg taler usandt, eller også lyver jeg direkte, eller også gør Aktuelt det, og så kan vi jo overlade til folk at finde ud af, om der er nogen af os overhovedet, der lyver i denne sag. Men jeg har været nødt til, hver gang jeg har beskæftiget mig med disse ting, at holde mig til, hvad der er viden. Jeg kan ikke gå på denne talerstol og sige som hr. Gert Petersen: jeg føler mig overbevist om, at sådan er det. Jeg er nødt til at skulle have en konkret viden bagved, når jeg udtaler mig, og derfor har jeg talt sandt, når jeg har sagt, at jeg ved ikke mere end det, jeg har givet udtryk for om disse detaljer.

Må jeg lige i forbindelse med hr. Ib Nørlands indlæg sige to ting mere. Det er måske karakteristisk, at når man skal til at finde eksempler frem, så skal man helt tilbage til 1948 for igen at finde et. Det, det drejer sig om i dag, er den form, hvorunder det sker i dag, og hvad der kan gøres for at sikre den. Og det er simpelt hen uantageligt, at man vil blande det, og hvad der skete i Alfred Jensen sagen sammen på den måde, at man siger: fortsat kan der altså også blive et samspil mellem private organisationer og de offentlige efterretningsvæsenere. Jeg har tydeligt givet udtryk for det stik modsatte.

En interessant ting kom frem i hr. Gert Petersens indlæg, nemlig at der naturligvis kun skulle være tale om, at dele af hele oplysningssituationen skulle lægges frem. Det er ganske enkelt, hvad jeg har gjort. Jeg har sagt, hvad jeg vidste om denne sag, hvad jeg kunne stå ved, men det var altså ikke tilstrækkeligt til, at fabuleringen stoppede.

Så til sidst til hr. Wilhjelm: Også her gæl-

der det, at intet er bevist, hvor bevislighederne ikke ligger på bordet, og da nytter end ikke daglige udgaver af flere aviser hver dag, for det skal kunne bevises. Og der er for øjeblikket for mig at se ikke ført beviser for de påstande, der er ført frem.

Må jeg sige om det direkte spørgsmål i forbindelse med § 750 a, at om jeg havde haft tallene, ville jeg ikke have lagt dem på bordet. Og om den sidste halvdel — jeg beklager, at jeg overså det i første omgang — når det drejer sig om to bestemte navngivne personer, der ikke har fået besked, kunne det jo bl. a. skyldes, at der aldrig har været tale om aflytning af dem, så skulle de heller ikke have nogen besked.

Til sidst dette: Det glæder mig, at folketingets store flertal vedtager den dagsorden, som er fremsat af hr. Hjortnæs. Det er sådan set den bedste demonstration af, at der i hvert fald er en bred tillid. Jeg håber, det kan lykkes at få den endnu bredere.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Ib Nørlund)
(DKP):

Må jeg lige sige til hr. Hjortnæs, at han i hvert fald igen ikke benyttede lejligheden til at yde ofrene deres.

I øvrigt skal jeg påskønne, at hr. Gudme har vist et overmål af selvbeherskelse, idet han for en gang skyld har tilsluttet sig tavshedens brigade.

Men ellers vil jeg sige om partiernes indlæg, som vel nok hr. Ninn-Hansen sammenfattede bedst, at her var man ved at danne en mur, som intet ville høre og intet ville sige. Det var den store hvide flok. De kaldte sig de afgørende partier, og de mente at have ret til at sige: her ønsker vi ikke at få tingene lagt på bordet.

Heroverfor synes jeg man må sige til ministerens forklaringer om, at der ingen muligheder er for at stoppe fabuleringer: jo, der er nogle muligheder, hvis man virkelig vil gribe tingene an, og jeg stillede et spørgsmål, som jeg ikke fik svar på. Vil man gøre noget for at fremskaffe de 6 ringbind, der er forsvundet? Nu har man et apparat og spioner og efterretninger, og jeg ved ikke, hvad man har. Der er ganske øjensynlig tråde, der ligger fremme i dagslyset her, som man må kunne hive i. Vil man gøre noget for at få dem frem? Man har selv et ansvar for, at